

ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล
เรื่อง มาตรการบริหารจัดการน้ำ มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ.๒๕๖๓

โดยที่มหาวิทยาลัยมหิดลมีนโยบายส่งเสริมการเป็นมหาวิทยาลัยเชิงนิเวศ (Eco-University) เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาคมมหิดลเกิดจิตสำนึกรักษ์โลกและมีส่วนร่วมลดการใช้น้ำประปา และจัดการน้ำเสียอย่างมีมาตรฐาน ซึ่งเป็นสาเหตุของปัญหามลภาวะทางน้ำ และเพื่อให้สอดคล้องตามมาตรการที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ ในเรื่องของการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด สำหรับควบคุมการระบายน้ำทั้ง การปล่อยทิ้งอากาศเสีย การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษอื่นใดจากแหล่งกำเนิดออกสู่สิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ อธิการบดีจึงออกประกาศดังนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานที่จัดตั้งขึ้นตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการจัดตั้งส่วนงานของมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๖๒ และส่วนงานที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศมหาวิทยาลัย

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัย ทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา และให้หมายความรวมถึง นักเรียนที่สังกัดวิทยาลัยนานาชาติ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ที่จัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษา และนักเรียนของโรงเรียนสาธิตนานาชาติ ในสังกัดของมหาวิทยาลัยด้วย

“บุคลากร” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างในสังกัดมหาวิทยาลัย นักศึกษาและให้หมายความรวมถึง อาจารย์พิเศษ และบุคคลอื่นใดซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานให้กับมหาวิทยาลัย ด้วย

“อาคาร” หมายความว่า ไม่ว่าจะมีลักษณะเป็นอาคารหลังเดียว หรือเป็นกลุ่มของอาคารซึ่งตั้งอยู่ภายในพื้นที่ซึ่งเป็นบริเวณเดียวกัน และไม่ว่าจะมีท่อระบายน้ำท่อเดียว หรือมีหลายท่อที่เชื่อมติดตอกันระหว่างอาคารหรือไม่ก็ตาม

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ โดยมหาวิทยาลัยมหิดลเข้าข่ายอาคารประเภท ก. ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

ข้อ ๒ มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารของส่วนงานภายนอกมหาวิทยาลัยต้องมีค่าดังต่อไปนี้

- (๑) ความเป็นกรดและด่าง (pH) ต้องมีค่าระหว่าง ๕ – ๘
- (๒) บีโอดี (BOD) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๓) สารแขวนลอย (Suspended Solid) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๔) ซัลฟิด (Sulfide) ต้องมีค่าไม่เกิน ๑.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๕) สารที่ละลายได้ทั้งหมด (Total Dissolved Solids) ต้องมีค่าเพิ่มขึ้นจากปริมาณสารละลายในน้ำใช้ตามปกติไม่เกิน ๕๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

- (๖) ตะกอนหนัก (Settleable Solids) ต้องมีค่าไม่เกิน ๐.๕ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๗) น้ำมันและไขมัน (Fat Oil and Grease) ต้องมีค่าไม่เกิน ๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร
- (๘) ทีเคเอ็น (TKN) ต้องมีค่าไม่เกิน ๓๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

ข้อ ๓ ให้ส่วนงานมีส่วนร่วมในการจัดการน้ำเสีย โดยถือปฏิบัติตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๑) วิเคราะห์คุณภาพน้ำระบบบำบัดน้ำเสียก่อนและหลังการบำบัดให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทึ้งตามข้อ ๒ และส่งรายงานผลวิเคราะห์คุณภาพน้ำที่ถูกต้องโดยตลอดทุกเดือน

(๒) ลดหรือหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมี ปุ๋ย สารกำจัดศัตรูพืช เพื่อไม่ให้สารเคมีไหลลงสู่ คู คลองภายในมหาวิทยาลัยมหิดล

- (๓) รณรงค์ให้มีการนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- (๔) ห้ามหน่วยงานปล่อยน้ำเสียออกสู่แหล่งน้ำผิว ภายในมหาวิทยาลัย หากมีการปล่อยน้ำเสียมหาวิทยาลัยมหิดลจะดำเนินการเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ดังอัตราค่าบริการและปรับผู้ปล่อยมูลพิษทางน้ำ

ข้อ ๔ ให้ส่วนงานมีมาตรการส่งเสริมการลดใช้น้ำประปา โดยถือปฏิบัติตามแนวทางดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเป้าหมายการประหยัดน้ำประปาในแต่ละปี โดยสื่อสารให้บุคลากร และนักศึกษาทุกคนเข้าใจและปฏิบัติได้อย่างถูกวิธี

(๒) รณรงค์ และส่งเสริมให้นักศึกษา และบุคลากร ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้น้ำอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ

- (๓) กำหนดให้ทุกหน่วยงานเลือกใช้อุปกรณ์ที่ใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพสูง รวมถึงจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่เน้นการประหยัดน้ำ หรือสินค้าที่มีน้ำยาบายรักษาสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์น้ำ
- (๔) ตรวจสอบท่อน้ำเป็นประจำ เมื่อเห็นน้ำรั่วซึม ท่อแตกร้าวควรซ่อมทันทีไม่ปล่อยทิ้งไว้
- (๕) กำหนดมาตรการใช้น้ำตามความจำเป็นเพื่อเตรียมการรับมือในภาวะวิกฤตและภัยแล้งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

นาย พล.ช.

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์บรรจง ไชสวิริยะ)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล